

Komandi partur
Í komandi parti verður framhald av frásøgnini hjá Onnu Evensen um lívið sum prestakona á Viðareiði seinnapartin av 19. Øld.

Fyrri konan Nella, hon og nýfðda dóttirin doyðu dag um dag í 1910.

bátinum, sum ikki kom aftur. Abbin bjargaði tiskil lívinum á Ib. Seinni fór Ib við Tjaldrinum. Seinni aftur var hann við skipi hjá Lauritsen, har eldur kom í, og skipið kolaðist upp. Allir vóru bjargaðir, men manningin misti allar sínar ognarlutir. Seinnu árinu arbeiddi hann í eini heilivágsfyrirøku. Hann doyði í 2006. Hann átti ongar eftirkomarar.

Gølan við Miú

Næsta barnið var Marie Sofie, kallað Mia, fødd í 1903. Høgni hevur eina stuttliga søgu um hennara kærleikslív. Hon verður endurgivin á donskum sum Høgni skrivar hana: Mia arbejdede som expeditrice hos Conrad Juhlert, som i 1923 havde åbnet Thorshavns Pianomagasin og Musikforretning, hvori han havde urværksted og solgte, insrumenter, ure og smykker. Hun blev efterhånden også hans faste partner. Hendes fader kunde ikke lide forholdet, da Conrad var 32 år ældre end Mia. Hans kone opdagede efterhånden hvad der foregik, og de blev skilt. I 1932 fik Mia's fader endeligt overtalt hende til, at hun skulde forlade Conrad og flytte fra Færøerne til sin søster, som boede i Danmark, så hun kom væk fra det, som han anså for at været upassende forhold. Han købte i al hemmelighed billet til hende, så hun kunne rejse med passagerdamperen til København. For at sikre sig at Mia kom afsted, blev hun ledsaget af sin far ombord på damperen, som lå ved kajen klar til afgang. Conrad, som var vildt forgabet i hende, havde da fået fortalt, hvad der var på færde, hvorefter han smed, hvad han havde i hænderne og skyndte sig alt hvad han kunde ned på kajen, hvor der som

sædvanligt var en masse menn-esker i forbindelse med damp-erens afsejling. De blev vidne til, at han entrede landgangen til damperen og forsøgte at komme op på dækket, så han kunde forhindre Mia i at rejse. Men der oppe på landgangen stod Mia's far. Conrad, som ikke var ret høj og som var korpulent, forsøgte at smutte forbi ham. Men hendes far, som var stor og stærk tog ham i favnen og bar ham ned ad landgangen, medens Conrad skreg til en sagfører, Husted Andersen, som var på kajen, og bad ham være vidne til, at Vilhelm havde lagt hånd på ham. Men sagføreren skulle ikke nyde noget og svarede, at han ikke havde set noget!

Så Mia kom afsted med damp-eren og lod Conrad tilbage. Det sidste hun hørte fra ham var, da han skreg til hende: "Jeg vil have min pels tilbage." So Conrad mátti fara heim aftur sum av torvheiðum. Hetta var eisini nakað, sum fólk tosaðu um í árávís. Hetta var ein ordilig gøla. Conrad Juhlert var pápi tann Juhlert, sum er kendur frá post-húsinum í Havn. Mia giftist í 1934 í Danmark við Robert Gustafsson. Tey fingi eingi børn.

Leivur var flogvit

Triðja barnið hjá Nelli og Vilhelm var Magnus, sum m.a. var kendur sum formaður í Havnar Arbeidsmannafelag. Magnus var giftur, men teirra børn doyðu sum smá. Hann átti kortini fleiri børn uttan hjúnalag. Eitt av teimum var Leivur, f. 1929, sum hann fekk við Sigrid í Akrabyrgi. Hon hevði ikki umstøður at taka sær av soninum, so hann vaks upp hjá abbanum, Vihelm, og seinnu konuni. Leivur doyði fyrr í ár. Hann kendi eg ógvuliga væl. Leivur var ein framúr vitigur maður. Hann las nógv. Hann dugdi fleiri mál enn tey flestu, m.a. russiskt. Tað var altíð ein stuttleiki at práta við hann. Men hann var so beskeðin, at hann vildi ikki, at hansara vitan kom alment fram. Men hann var altíð beinasamur, tá ið hann var varð spurdur um viðurskifti, hann kendi til.

Endaðu í Amerika

Fleiri av børnunum hjá Nelli og Vilhelm endaðu í Amerika. Peter Andreas var føddur í 1906. Hann fór sum aðrir dreingir til skips men endaði í USA, har hann fór uppá skúla. Hann sigldi í eini 30 ár við amerikanskum skipum.

Vilhelm á odda fyri ólavssøkuskjúrgonguni í 1941

Her var hann eisini heiðraður. Hann giftist við svensku Margot, men tey fingi eingi børn. Hann doyði í 1980. Leivur greiddi frá, at hann plagdi at skriva í føroyskum bløðum, men tað er ikki eydnast at finna nakað. So var tað Elsa, fødd 1908. Hon gjørdist móðurloysingur longu 2 ára gomul. Tað kom tí at verða Kristianna, gift við Sámal, beiggja Vilhelm, sum fostraði hana upp. Tá ið Elsa var 10 ára gomul í 1919 tók Kristianna avgerð um at flyta við børnunum til mannin, sum tá var staddur í USA. Sethúsini í Magnus Heina-sonargøtu blivu seld. Tá ið Elsa varnaðist hesa ætlan, segði hon við fosturmammuna: "Um eg ikki sleppi við, fari eg at gráta". Tá varð í síðstu løtu gjørt av, at Elsa skuldi fara við teimum. Men tá vóru ikki stundir at fáa til vega neyðugu innferðarloyvini. Fyri at sleppa burtur úr hesum, tá ið tey komu fram, gav Kristianna børnunum boð um, at tá ið tey skuldu gjøgnum passeftirlitið, skuldu tey bara tosa føroyskt, so eftirlitið skuldi fáa ta fatan, at tey bara tosaðu eitt mál, sum eingin annar skilti. Tað endaði so við, at eftirlitið ikki tímdi meira og lovaði teimum inn. Tað er lítið, sum vit vita um Elsu. Tað sigst, at hon sum ung vann eina vakurleikakapping. Hon

giftist og fekk tvær døtur. Elsa vitjaði ongantið aftur í Føroyum. Við ongum loyvi var vandi fyri ikki at sleppa inn aftur í USA. Í 1977 gav forsetin Jimmy Carter loyvi til hjá slíkum frítt at koma aftur til USA. Men tá var Elsa 69 ára gomul, og hon hætti sær ikki at koma. Fyri nøkrum árum síðani var stór ættarstevna í Føroyum. Tá komu nógv av ættini í USA til Føroya. Men tað kom eingin ætt hjá Elsu. Tiskil er neyvan nakað samband við hennara ættarfólk.

Móður og dóttir doyðu dag um dag
Tann 21. august 1910 fingi Nella og Vilhelm sætta barnið, Eva Magretha. Men hon livdi ikki ein

mánað. Nella doyði 17. september, og litla Eva Margretha doyði dagin eftir tann 18., so tær eru vist farnar í somu grøv í gamla kirkjugarði. Hetta hevur sjálvsagt verið hart hjá honum. Anna var eitt stás Vilhelm giftist aftur í 1914 við Onnu Mariu Hansen, f. 1889. Hann hevði hitt hana í 1912, tá ið hann var staddur í Kollafirði og gjørdi grótbrúnna um Sjóvará. Tað er annars tiltikið, hvussu góð Anna var við børnini í fyrra hjúnalagnum. Tey bæði fingi børnini: Eva Petronella (Nella) f. 1914, gift við Hans Edmund Næs. Tey høvdu kiosk í J.C. Svabosgøtu. Brynhild Christina f. 1916, gift við norðmannin Olaf Andreas Wasa. Tey vóru virkin í Frelsunarherinum í Noregi. Rigmor Elaina, f. 1918, giftist við Johannes L. Jacobsen, grannskoðara. Tey eru foreldur Høgna, sum hevur greitt hesa bók úr hondum. Daniel Johannes doyði sum nýfðingur í 1920. Hann var uppkallaður eftir dronginum, sum mamman, Anna, var trúlovað við, men sum gekk burtur við Oliviu í 1912. Ingibjörg Marita, f. 1921, gift og skild frá Stig Rasmussen, sum m.a. hevði prentsmiðju í Gøtu.

Framúr avrik
Hetta er sjálvsagt bert nøkur fá brot úr hesi søgu, sum umfatar sera nógvar ættir, eisini hjá honum, sum skrivar hesar reglur. Hetta er eitt framúr verk, sum er eitt gullnám hjá teimum sum hava áhuga fyri síðsøgu.

Brúgvín hjá Vilhelm um Sandá.